

Bryssel den 8 februari 2018

TILLKÄNNAGIVANDE TILL BERÖRDA AKTÖRER

FÖRENADE KUNGARIKETS UTTRÄDE OCH EU-REGLERNA OM KAPITALFÖRVALTNING

Förenade kungariket anmälde den 29 mars 2017 sin avsikt att utträda ur unionen i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen. Detta innebär att om inte något annat datum fastställs i ett ratificerat avtal om utträde¹ kommer unionens hela primär- och sekundärrätt att upphöra att vara tillämplig på Förenade kungariket med verkan från och med den 30 mars 2019 kl. 00:00 (centraleuropeisk tid) (nedan kallad *utträdesdagen*).² Förenade kungariket kommer då att bli ett så kallat tredjeland³.

Förberedelserna inför utträdet är inte bara en fråga för EU och de nationella myndigheterna, utan också för privata parter.

Mot bakgrund av den betydande osäkerhet som råder, särskilt i fråga om innehållet i ett eventuellt avtal om utträde, vill kommissionen påminna intressenter, däribland förvaltare av investeringsfonder och investerare, om de rättsliga konsekvenser som behöver beaktas när Förenade kungariket blir ett tredjeland.

Med förbehåll för eventuella övergångsbestämmelser som kan ingå i ett eventuellt avtal om utträde kommer EU:s regler på området kapitalförvaltning, i synnerhet direktiv 2009/65/EG om företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper⁴ och direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder⁵, från och med utträdesdagen inte längre att vara tillämpliga på Förenade kungariket.

Detta får särskilt följande konsekvenser.⁶

¹ Förhandlingar pågår med Förenade kungariket i syfte att nå ett avtal om utträde.

² I enlighet med artikel 50.3 i fördraget om Europeiska unionen får Europeiska rådet dessutom, i samförstånd med Förenade kungariket, med enhällighet besluta att fördragen ska upphöra att vara tillämpliga vid en senare tidpunkt.

³ Ett tredjeland är ett land som inte är medlem i EU.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁶ Se även *Tillkännagivande till berörda aktörer – Förenade kungarikets utträde och EU:s reglerna om marknader för finansiella instrument* (https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness_sv).

1. KONSEKVENSER FÖR KAPITALFÖRVALTNING I FÖRENADE KUNGARIKET

- *Förvaltningsbolag för fondföretag* från Förenade kungariket och *AIF-förvaltare* från Förenade kungariket kommer inte längre att kunna använda sin auktorisation⁷ (de förlorar det s.k. EU-passet) och kommer att behandlas som *AIF-förvaltare från ett tredjeland*. Detta betyder att dessa företag från Förenade kungariket inte längre kommer att kunna förvalta och marknadsföra fonder i EU på grundval av sina befintliga auktorisationer. Följande gäller då:
 - För fondföretag, europeiska riskkapitalfonder, europeiska fonder för socialt företagande och europeiska långsiktiga investeringsfonder måste både investeringsfonderna och deras förvaltare vara etablerade och registrerade eller auktoriserade i EU för att kunna förvalta fonder åt och marknadsföra dem till icke-professionella⁸ och professionella investerare i unionen.
 - AIF-förvaltare måste vara etablerade och auktoriserade i EU för att tillåtas förvalta och marknadsföra AIF-fonder till professionella investerare i EU.
- Som en följd av detta kommer alla kollektiva investeringsföretag som är registrerade eller auktoriserade i Förenade kungariket att vara icke EU-baserade alternativa investeringsfonder (nedan kallade *icke EU-baserade AIF-fonder*). Detta gäller för:
 - Företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag).
 - Alternativa investeringsfonder (AIF-fonder).
 - Europeiska riskkapitalfonder (EuVECA)⁹.
 - Europeiska fonder för socialt företagande (Eusef)¹⁰.
 - Europeiska långsiktiga investeringsfonder (Eltif-fonder)¹¹.
 - Penningmarknadsfonder¹².
- Medlemsstaterna får, i enlighet med de s.k. nationella ordningarna för privata placeringar¹³, endast inom sina egna territorier tillåta att AIF-förvaltare som inte är etablerade och auktoriserade i EU marknadsför AIF-fonder (EU-baserade och icke EU-baserade AIF-fonder). Genom direktiv 2011/61/EU ges medlemsstaterna

⁷ Artikel 6 i direktiv 2009/65/EG och artikel 6 i direktiv 2011/61/EU.

⁸ Europeiska riskkapitalfonder och europeiska fonder för socialt företagande kan endast marknadsföras till icke-professionella investerare med förbehåll för begränsningarna i artikel 6 i förordning (EU) nr 345/2013 och artikel 6 i förordning (EU) nr 346/2013. Europeiska långsiktiga investeringsfonder kan endast marknadsföras till icke-professionella investerare med förbehåll för begränsningarna i artikel 28 i förordning (EU) nr 2015/760.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EUT L 115, 25.4.2013, s. 18).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder (EUT L 169, 30.6.2017, s. 8).

¹³ Enligt de nationella ordningarna för privata placeringar kan tredjeländer inte åtnjuta fördelarna med EU-pass inom ramen för den inre marknaden eftersom varje nationell ordning för privata placeringar endast är giltig i den berörda medlemsstaten. Direktiv 2011/61/EU innehåller en minsta uppsättning villkor för de nationella ordningarna för privata placeringar avseende i) företag från tredjeländer (t.ex. bör icke EU-baserade förvaltare uppfylla en del av kraven i direktiv 2011/61/EU såsom kraven på årsredovisning, information till investerare och rapportering), och avseende ii) tredjelandet (t.ex. måste lämpliga samarbetsavtal ha ingåtts mellan den behöriga EU-myndigheten och de berörda myndigheterna i tredjelandet).

bestämmanderätt över huruvida de vill aktivera nationella ordningar för privata placeringar och införa striktare regler utöver minimikraven i det direktivet. En del medlemsstater föreskriver inte att nationella ordningar för privata placeringar ska tillämpas, medan andra medlemsstater endast tillåter marknadsföring till professionella investerare.

- Förvaltningsbolag för fondföretag eller AIF-förvaltare som auktoriserats av behöriga myndigheter i EU-27 i enlighet med artikel 6 i direktiv 2009/65/EG eller artikel 6 i direktiv 2011/61/EU och som är dotterföretag till företag som är etablerade i Förenade kungariket (rättsligt oberoende företag som är etablerade i EU-27 och som kontrolleras av eller är anknutna till företag som är etablerade i Förenade kungariket) kan på grundval av sin auktorisation fortsätta att vara verksamma som förvaltningsbolag för fondföretag eller AIF-förvaltare i EU-27.
- Filialer till förvaltare från Förenade kungariket (företag med ständig närvaro som inte är rättsligt oberoende av AIF-förvaltaren) i EU kommer att behandlas som filialer till en icke EU-baserad AIF-förvaltare från och med utträdesdagen. Dessa filialer kommer i förekommande fall att omfattas av kraven i de nationella ordningarna för privata placeringar.

2. KONSEKVENSER FÖR KAPITALFÖRVALTNING I EU

- Från och med utträdesdagen kommer fondföretag och AIF-fonder som är auktoriserade eller registrerade i Förenade kungariket i enlighet med direktiv 2009/65/EG eller direktiv 2011/61/EU att vara icke EU-baserade AIF-fonder (se ovan). Förvaltningsbolag för fondföretag i EU-27 som förvaltar dessa (före detta) fondföretag som är auktoriserade i Förenade kungariket kommer att behöva auktoriseras i enlighet med artikel 6 i direktiv 2011/61/EU för förvaltning av icke EU-baserade AIF-fonder.
- Den förvaltning som utförs av AIF-förvaltare som är etablerade och auktoriserade eller registrerade i EU av icke EU-baserade AIF-fonder som inte marknadsförs i EU måste rätta sig efter bestämmelserna i direktiv 2011/61/EU (förutom reglerna rörande förvaringsinstitut och årsrapporter) och samarbetsavtalen för utbyte av information mellan behöriga myndigheter i EU och de berörda myndigheterna i tredjelandet (artikel 34 i direktiv 2011/61/EU).
- I enlighet med artikel 36 i direktiv 2011/61/EU omfattas marknadsföringen av icke EU-baserade AIF-fonder som förvaltas av en AIF-förvaltare som är etablerad och auktoriserad eller registrerad i EU av de nationella ordningarna för privata placeringar, som är ett alternativ för medlemsstaterna. Medlemsstaterna får införa striktare regler rörande denna kategori av AIF-förvaltare.
- Enligt reglerna om information till investerare i direktiv 2009/65/EG och direktiv 2011/61/EU måste förvaltningsbolag för fondföretag och AIF-förvaltare vidta ett antal åtgärder för att informera investerare om följderna av Förenade kungarikets utträde ur EU, i synnerhet följande:
 - Enligt artikel 22 i direktiv 2011/61/EU måste AIF-förvaltare i årsredovisningen redovisa eventuella väsentliga förändringar i den information som ska meddelas

investeringarna, vilket inbegriper men inte begränsas till de rättsliga följderna av avtalsförhållandet.

- Enligt artikel 78 i direktiv 2009/65/EG måste förvaltningsbolag för fondföretag utarbeta ett informationsdokument med basfakta för investerare vars väsentliga uppgifter måste hållas uppdaterade. Detta inbegriper information om de medlemsstater i vilka förvaltningsbolaget är auktoriserat, i de fall fondföretaget förvaltas eller marknadsförs över gränserna.

Förvaltningsbolag för fondföretag och AIF-förvaltare måste därför bedöma om förändringen av investeringsfondens rättsliga status fortfarande uppfyller den investeringsstrategi för fonden som tidigare har meddelats investeringarna.

- Vad gäller de tillgångar i vilka EU-baserade fonder investerar finns inget förbud i direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU mot investeringar i godtagbara tillgångar som är belägna utanför EU. Likväl kommer det att förekomma begränsningar för fond-i-fondföretag. I synnerhet måste fondföretag som är auktoriserade i EU-27 bedöma om de (före detta) fondföretag som är auktoriserade i Förenade kungariket är godtagbara¹⁴.
- EU-baserade investerare bör se över sina investeringskriterier för att bedöma om de fortfarande gäller efter förändringen i rättslig status för de fonder som de investerar i (t.ex. icke EU-baserade AIF-fonder i stället för fondföretag).
- En delegering av vissa operativa funktioner till tjänsteleverantörer som är etablerade i Förenade kungariket medges under förutsättning att de relevanta kraven i direktiv 2009/65/EG och direktiv 2011/61/EU uppfylls.¹⁵ Om delegeringen avser portföljförvaltning eller riskhantering (eller investeringsförvaltning för fondföretag) och görs till ett företag som är etablerat i ett tredjeland, måste i synnerhet ett samarbetsavtal ha ingåtts mellan den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för förvaltningsbolaget för fondföretag eller AIF-förvaltaren, och tillsynsmyndigheten för det företag som utför de delegerade funktionerna i tredjelandet. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) har offentliggjort ett yttrande med särskilda klargöranden om dessa frågor, i synnerhet avseende de risker med brevlådeföretag som kan uppstå på grund av användningen av utkontrakteringsarrangemang eller på grund av användningen av icke EU-baserade filialer för utförandet av funktioner/tjänster med avseende på EU-baserade kunder. Användningen av icke EU-baserade filialer måste grundas på objektiva skäl som har att göra med de tjänster som tillhandahålls i den icke EU-baserade jurisdiktionen och får inte leda till en situation där sådana icke EU-baserade filialer utför väsentliga funktioner eller tillhandahåller väsentliga tjänster tillbaka till EU¹⁶.

¹⁴ Bedömning av godtagbarhet i enlighet med artiklarna 52 och 55 i direktiv 2009/65/EG.

¹⁵ Artikel 20 i direktiv 2011/61/EU enligt specifikation i artiklarna 75 till 82 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 och artikel 13 i direktivet om fondföretag. Som en del av den översyn av de europeiska tillsynsmyndigheterna som antogs den 20 september 2017 har kommissionen föreslagit en förstärkt samordning av de europeiska tillsynsmyndigheterna med avseende på delegering och utkontraktering av verksamhet samt risköverföring (COM(2017) 536 final).

¹⁶ Esmas yttrande till stöd för tillsynskonvergens på området investeringsförvaltning mot bakgrund av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen (13 juli 2017) (<https://www.esma.europa.eu/document/opinion-support-supervisory-convergence-in-area-investment-management-in-context-united>).

- Enligt artikel 21 i direktiv 2011/61/EU och artikel 23 i direktiv 2009/65/EG måste förvaringsinstitut för EU-baserade AIF-fonder och fondföretag som är auktoriserade i EU vara belägna i fondens hemmedlemsstat. I artikel 22a i direktiv 2009/65/EG och artikel 21.11 i direktiv 2011/61/EU fastställs krav för delegering av förvaringsfunktioner till en tredje part. Om förvaringsfunktionen har delegerats till ett företag som är etablerat i Förenade kungariket gäller bl.a. följande:
 - Fondföretagens förvaringsinstitut måste visa att det finns objektiva skäl för delegeringen och se till att, i händelse av den tredje partens obestånd, inga av de tillgångar som depåförvaras är tillgängliga för utdelning bland, eller realisering till förmån för, den tredje partens fordringsägare¹⁷.
 - En icke EU-baserad AIF-fond som förvaltas av en AIF-förvaltare som är etablerad och auktoriserad i EU kan utse ett förvaringsinstitut i den icke EU-baserade AIF-fondens tredjeländ med förbehåll för särskilda krav.¹⁸

Detta meddelande påverkar inte det system med så kallade marknadsföringspass för tredjeländer som fastställs i direktiv 2011/61/EU¹⁹.

Kommissionens webbplats om investeringsfonder (https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/growth-and-investment/investment-funds_sv) innehåller allmän information om kapitalförvaltning. Dessa sidor kommer att uppdateras med ytterligare information vid behov.

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen

¹⁷ Artikel 17 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/438.

¹⁸ Artikel 21.6 i direktiv 2011/61/EU.

¹⁹ Artiklarna 37 och 40 i direktiv 2011/61/EU för marknadsföring av icke EU-baserade AIF-fonder av icke EU-baserade AIF-förvaltare och artiklarna 37 och 39 i direktiv 2011/61/EU för förvaltning av EU-baserade AIF-fonder eller marknadsföring av EU-baserade AIF-fonder av icke EU-baserade AIF-förvaltare.